

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 859. Usque Ad Annum 887

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117875

§. 44. Epistola Papæ in causa Wulfadi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66112](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66112)

Sæculum IX. Ipse Lotharius, data ad Papam epistola
 A. C. 866. admodum submissa, mendacii arguit, qui-
 cunque dixerit, ipsum cum Waldrada fu-
 isse, ex quo Arsenius discessisset, aut illa
 ex Italia rediisset. Deinde Papam rogat,
 ne aliquem æqualis secum potestatis eve-
 hat, & suo Regno præficiat. Nimirum
 timebat, ne, si a Papa excommunicare-
 tur, patrum sui captata occasione regno
 se spoliarent. Id etiam cum metuerent
 Episcopi in Regno Lotharii, datis litteris
 ad Episcopos in Regno Caroli existentes,
 falsitatem demonstrare conati sunt sparsi
 rumoris; Lotharium a Subditis suis con-
 temni, & nihil propius esse, quam ut om-
 nes ab eo deficerent. In eadem epistola di-
 cunt, se Regi suo in extremis fideles fore,
 quod sperarent, peccata juventutis sue
 emendaturum, & Episcoporum consiliis
 morem gesturum. Tum comminantur,
 ab Ecclesiæ communionem a se excluden-
 dos, quicunque Regnorum pacem tur-
 bare aggressi fuissent.

§. XLIV.

Epistola Papæ in Causa Wulfadi.

Ann. Bert. Nihil vero actum, quod paci publicæ
 866. adversaretur, sed potius cum Reges
 Carolus & Lotharius, mense Julio hoc an-
 no octingentesimo sexagesimo sexto, ad
 S. Quintini Fanum convenissent, foedera,
 mutua fide data, confirmarunt, atque
 Lotha-

Lotharius Carolo patruo suo Monaste-
 rium S. Vedasti in civitate Attrebatensi
 potum donavit. Inde Rex Carolus Sues-
 sionem divertit, interfuturus Concilio,
 quod Papa ibidem ad restituendum Wul-
 fadam ceterosque Clericos ab Ebbone
 Archiepiscopo Remensi ordinatos, & in
 Concilio Sueffionensi anno octingente-
 simo quinquagesimo tertio celebrato de-
 positos, haberi jusserat. Cum nempe
 non nulli viri ex Gallis Romam adven-
 tantes querelas ad Nicolaum Papam de-
 tulissent, præceperat, in Tabulariis Ec-
 clesiæ Romanæ litteras, quæ ad hanc
 causam pertinebant, inter alia Acta hu-
 jus Concilii exquiri, & postquam eas le-
 gisset, visum ipsi fuerat, non satis pro-
 bari, hos Clericos secundum Regulas
 Ecclesiasticas fuisse depositos. Hinc da-
 tis litteris Hincmaro mandat, ut Wul-
 fadam ceterosque ad se vocaret, & cum
 iis leniter conferret, an æquitati esset
 consentaneum, ipsos restitui. *Si vero
 non credideris, inquit, hac Restitutione
 tuam conscientiam esse onerandam, volu-
 mus, ut Fratres nostri Remigius Lugdu-
 nensis, Ado Viennensis, Venilo Rotoma-
 gensis, ceterique Galliarum & Neustriæ
 Episcopi, nisi legitime impediuntur, Sues-
 sione tecum & Suffraganeis tuis decimo
 quinto Cal. Sept. hac decima quarta Indi-
 cione congregentur, atque Wulfadus cum*

Sæculum IX.
 A. C. 866.

Sup. lib.
 XLIX.

Nic. ep.
 to. 8. Conc.
 p. 808.

Sæculum IX. *ceteris illo convocetur. Omnibus secundum Canones examinatis, si æquum vobis visum fuerit, eos restitui, sine ulteriore mora restituite, secus, si nimirum difficultas occurrat, & hi Clerici ad S. Sedem appellent, venite, vel utrinque Mandatarios mittite. Acta autem Concilii vestri ad nos deferantur, & neutiquam idcirco hos Clericos durius habebitis, quod ad nos confugerint.*

p. 814.

anno 866. data est, atque una & eadem ad plures Archiepiscopos Franciæ, iis solum mutatis, quæ peculiariter ad Hincmarum pertinebant, dirigebatur. Cuncta vero exemplaria Remigio Archiepiscopo Lugdunensi, quæ ipse singulis redderet, missa.

Regi Carolo nova supervenit causa, cur Concilium istud mature celebrari & mandata Pontificis impleri vellet.

Act. SS.
Ben. to. 6.
p. 164.

Rudolpho Archiepiscopo Bituricensi vigesima prima Junii eodem anno fati functo, qui in sua Ecclesia Sanctorum numero adscriptus est, Carolus in eminenti gradu Successorem requirebat virum negotiis gerendis idoneum & fidum, qui regeret imbecillitatem filii sui Caroli regis Aquitaniæ, adhuc juvenis.

Ann. Bert.

Huic enim intelligendi facultatem vulnus in capite acceptum, ex quo deinde vigesima nona Septembris eodem anno decessit, labefactaverat. Cum ergo Carolus Rex Wulfadum,

fadam, suo servitio additum, huic fasti- Sæculum IX.
 gio parem existimaret, effecit, ut consen- A. C. 866.
 tientibus Episcopis & tota provincia Epi-
 scopus Bituricensis eligeretur. Pluri-
 mum inde ipsius intererat, Wulfadam
 a Depositione anno 853. Concilio Sues-
 sionensi pronunciata absolvi, eoque re-
 stituto ceteros quoque eadem sententia
 implicitos liberari oportebat.

Rex Carolus primum permovere
 Hincmarum conabatur, ad restituendos
 hos Clericos secundum Papæ epistolam;
 sed Hincmarus honeste excusans, quod
 hæc causa mora indigeret, rem usque ad
 Concilium distulit. Tum Rex veritus, *to. 8. Conc.*
 ne nimium cunctaretur, data ad Pontifi- *p. 811.*
 cem epistola rogavit, ut mandata sua im-
 pleri juberet, & permetteret, etiam ante
 Concilii exitum, Wulfadam Presbyte-
 rum ordinari, aut saltem interim, dum
 de Causa in Synodo deliberatur, Regi- *p. 813.*
 men Ecclesiæ Bituricensis suscipere. Ve-
 rum Papa concessit neutrum, donec Acta
 Concilii ad se perferrentur.

Præstituta die Concilio initium da- *p. 836.*
 tum, decima octava Augusti anno 866.
 Aderant Episcopi triginta quinque adnu-
 meratis septem Archiepiscopis, nimirum
 Hincmaro Remensi, Remigio Lugdu-
 nensi, Frotario Burdegalensi, Herardo
 Turonensi, Egilone Senonensi, & Luit-
 berto Moguntino. Inter Episcopos nu-
 mera-

Sæculum IX. merabantur Rotadus Sueffionensis, anno
 A. C. 866. superiore restitutus, & Folericus Trecenten-
Ann. Bert. sis, Successor Prudentii anno octingen-
 861. v. *Bol.* tesimo sexagesimo primo ad Cœlestia
 6. *Apr. to.* translati, quem Ecclesia sua sexta Apri-
 p. 531. *Bail-* lis honore Sanctis exhiberi solito profe-
 let. 6. *Aur.* quitur.

§. XLV.

Egilo Archiepiscopus Senonensis.

Necdum multum temporis effluxerat,
 ex quo Egil seu Egilo Archiepisco-
 pi Senonensis Dignitate emineret. Is
 in Francia natus a prima ætate Monachus
 Prumiensis fuit sub Abbate Marcuardo,
 quocum illuc ex Monasterio Ferrariensi
 commigrasse creditur; eum enim Lu-
 pus Abbas communem utriusque Mona-
 sterii filium vocavit, & maximæ lætitiæ
 iudiciis recepit, cum reparandæ valetu-
 dinis causa ad illud Monasterium rediit.
 Marcuardo anno octingentesimo quin-
 quagesimo tertio mortuo, Egilo Abbas
 Prumiensis eligitur, cui post biennium
 honor obtigit, ut Lothario Imperatori
 habitum Monasticum conferret. Atta-
 men anno octingentesimo sexagesimo
 prætendens infirmam valetudinem, vel
 forte, si ita suspicari licet, ex tœdio, quod
 in divortium Lotharii junioris consensisset,
 Monasterii Regimen sponte abdicavit.
 Haud multo post tempore eodem
 Rege

At. SS.
Ben. to. 6.
p. 337.

Lup. Ferrar.
ep. 55. 68. 70.

Regino an.
853.

Sup. lib.
XLIX.
§. 27.
Sup. §. 6.